

ið A. S. helst finnst at, men tað eri eg sjálvur. Eg haldi meg finna í rímuni hjá A. S. nakað av sama slagi sum tað, ið Ólavur Trygvason fann innan í gullringinum, sum Sigmundur hevði fingið frá Hákon jarli. Tað, ið eg havi sent til »Føringat.«, hevur verið ætlað til at vekja fólkaándina upp við; einki ilt veit eg meg at hava sagt, og minni havi eg hugsað tað. Andras Sámalsen fer at taka tað, sum hann vil.

Har er einki við at gera.

J. P. G.

Harri blaðstýrari!

Í »Føringatíðindi« fyrri 15. mars hava tigum sagt, at eg tók rímuna um »Vaagen« illa upp. Eg vil ikki ganga frá, at mær dámdi hana ikki væl av teirri grund, at tað ljóðaði, sum fingrarnir, ið stýrdu, og tann sterka maskina og segl gjördu, at »Vaagen« kom fram ta ferðina, ið um er skrivað. Eg helt fyrri mær sjálvum, at eina tökk kundí harrin væl fingið, tí at hann átti hana, ivist eg ikki í. At fleiri sum eg hildu minni av rímuni fyrri tað, veit eg vist, so mikið meir, sum eg veit teir menn, ið hildu tað vera »eitt guds mirakul«, at »Vaagen« kom vegin fram ta ferðini. At »Vaagen« er eitt so óføra sterkt skip, veit eg einki um, — sterkari skip, enn hon er, mann útnorðingur hava gjørt so illa til, at bæði fólk og skip hava farið fyrri einki í bylgjunum. Lat okkum verða okkum fyrri at geva skapninginum ta tökk, sum skaparin eigur, um tað enn er í einu rímu.

Andras Sámalsen.

Svar til C. Olsen fra J. Paturssyni er innkomið, men fær ikki rúm fyrr enn í næsta blaði.

Ráð fyrri pokum. Doktorin Finsen í Kjöbenhavn, sonur av fyrrverandi amt-manni Finsen í Førum, og so at siga okkara landsmaður, er vorðin navnframur maður við tað, at hann hevur útfunnið góð ráð fyrri pokum. Eftir hansara royndum ger reyður litur ella reytt ljós, at fólk, sum hava fingið pokur, sleppa væl frá sjúkuni. Hann hevur soleiðis roynt hesu ráðini á einum stórum sjúkubúsi í Kjöbenhavn: latið reyðan lit bera á alt innanhýsis, bæði vind-eygur, bróst, gólv o. a. m., í stovu, hvar pokusjúk fólk røkjast, og útfallið hevur sýnt, at hetta hevur ómetuliga nógv at siga, viðvíkjandi, hvussu sjúkan tekur seg upp. Meðan öll, sum fyrr hava haft pokur, eru eydkend av arrum í anlítinum (»pokingin«), hava tey fólk, ið Finsen hevur røkt, eingi arr ella merkir aftaná.

„Er tað illa gjørt, so er tað væl betalt.“ Soleiðis segði Sundsbóndin á sinni, hann setti seg á mönuna á einum nýgjörðum neysti og hirsaði so, at alt smokkaði niður.

Tey nýggju skrivara- og fúta húsinu eru so væl betald — 43.000 kr. kostaðu tey —, at fyrri tann skyld kundu tey verið væl gjörð. Tó sigst tað, at tey nú longu á 4. ári eru syrgjuliga rotin og illa farin í fleiri mátar. Innanhýsis múrar og cement-gólv í kjallarinum eru brostin. Klæðningurin er í stöðum so pilrotin, at knivur fer undir hólk, hvussu lættliga hann verður settur inn í móti.

FRÁ ÚTLONDUM.

Í Danska ríksdegnum eru fleiri Føroyskar lógir uppásturtiknar fyrri aðru ferð, soleiðis lógir um politíð, kantór-hald, fáttigvesinið, træðir o. a. m.

Úr Íslandi frættist, at veturin hevur verið harðligur har sum her hjá okkum. Á eysturlandinum er fangað ein nógd av sild, og á vesturlandinum, helst uttan um Ísafjörðin, er fiskað væl, tá ið veður hevur verið til at koma á sjógv.

Íslendingar strevast nógv fyrri at fáa ein háskúla (Universitet) í Reykjavík; bæði menn og kvinnur royna at samla pening fyrri at styðja hetta verk, og frá teimum flestu londum í okkara verðinsparti hava teir fingið góðan styrk. Tað er ikki at ivast í, at hetta vil verða til stórt gagn fyrri Ísland, at teirra embætismenn kunna kunna søkja sær lærdóm í teirra egna landi í staðin fyrri at noyðast at fara tann langa veg til Kjöbenhavn. Um enn mangir Íslendingar har hava komið sær so væl fram, at teir hava verið og eru ein prýða fyrri teirra land, so eru teir ikki fáir, sum eru farnir tvørt fyrri, meðan teir skulu hava søkt lærdóm í tí Danska hövuðstaðnum.

Í sunnara partinum av Grönlandi hevur influenzan gingið harðliga í seinastu tíðini; so nógv fólk eru deyð av henni, at meðan fólkatálið í 1891 var 10.244, er tað nú ikki meir enn 10.207. Tó at Grönland ætlast at vera 1600 ferðir størri enn Førar, er ein triðjapart færri fólk har enn her.

Ófríðakroppar av versta slagi (Anar-kistar) hövdu fyrri kortum lagt eina sproyngjukúlu í tinghúsinum í Rom; ætlingin var at avliva tingmenninar; bresturin kom tó ikki í, fyrr enn teir vóru komnir burtur, men nógv annað fólk varð meinslað.

Stórir partur av framsýningshúsinum í Chicago í Amerika er niðurbrendur; klandur hevur verið um, hvør ið skal böta húsaskaðan og fyrri tað, sum goymdust har og misfórst.